ඈත කඳු මුදුන් වලට මැදක් ඉහළින් එල්ලෙමින් ඇති හිරුගේ තැඹිලි පැහැ සේයාව ගං දිය තුළ දිස්වෙයි. මහවැලිය එන්න එන්නම කෙසග වන්නේ යයි වින්ධ්‍යාට සිතෙයි. කුඩා දැරියක ලෙස මේ තදී තෙර බලා සිටි යුගයේ ගලා ගිය සුවිසල් ජල කඳ ඇයට හොඳ හැටි මතක ය. සංගිලි පාලම මතට වී පහළින් ගලා ගිය මහා ජල කඳ දෙස බියපත් දෑසින් බලා සිටි යුගය කෙලෙස අමතක වන්න ද?

කාලය හා සමඟින් සියල්ල වෙනස් වී ඇත. හමුවූ සියලු ගැහැනුන් සහ මිනිසුන් සේම පරිසරයද වෙනස් වී ඇත.

ගඟේ නොගැඹුරු තැනක දිය බුං ගසමින් සිටින කොලු රැළේ ඝෝෂාව වින්ධ්‍යා සිටින තැනට යාන්තමින් ඇසෙයි. ඒ කෙළි ලොල් හඬ සිතේ ඇති කරන්නේ සතුටකි.

වින්ධ්‍යා හැරී බලන්නේ පිටුපස පිය ගැට පෙළ මත සිට සිනාසී ගත් වනම බලා සිටිනා සුනන්ද දෙස ය.

"ඇත්තටම මං හිතුවෙ නෑ ඔයා මේ තරම් ඉක්මණට එයි කියලා.. අප්පේ පුදුම හදිස්සියකින්නෙ කොළඹ දිව්වෙ.."

සුනන්ද පිලිතුරක් නොදී ම පඩිපෙළින් පහළට බැස ඇය අසළට එයි. ගඟ දිය මත රැළි නංවමින් ඇදී ආ සීත සුළඟින් නැළවෙන ඇගෙ අකීකරු කෙහෙ රොදක් ඔහුගේ මුහුණේ දැවටෙයි. එය ඉවත් කරන්නට උත්සාහයක් නොගෙනම ඔහු ඇගේ ගෙල වටා දෑත් යවා සිය හිකට ඇගේ උරහිස මත තබා ගනියි. ඇගේ කන් පෙත්තක සිසිලස ඔහුගේ කම්මුල මත තැවරෙයි.

"මට ඔයා මතක් වෙනකොට එන්නඩමයි හිතුණෙ.." ඔහුගේ පහත් හඬ ඇයට ඇසෙයි.

"පිස්සා.." ඈ කියන්නේ අමනාපයෙන් නොවේ. "..මං හිතුවට වඩා පිස්සු"

ඔහු සිනාසෙයි.

"පිස්සු හැදුණෙ කොළඹ ගියාම.. මේ දවස් දෙක තුනට හැම දේම වෙනස් වෙලා.. මටම හිතාග න්න බැරි තරම් හැම දේම වෙනස්.. වෙනස් වෙන්නැති එකම දෙයයි මට මතක් වුණෙ.. මං ඒක හොයාගෙන ආවා.."

ඔහුගේ කතාව වින්ධ්‍යා ගේ ඇසට කඳුළක් නංවයි.

"ඇයි මේ..?" ඔහු අසයි.

"මොන ප්‍රශ්නයක් ආවත් මං වෙනස් නොවී ඉන්නම් සුනන්ද.." කියන්නට අවශ්‍ය තිබුණේ එය වුව ද ඕ නිහඬව ම ඔහුගේ දෑස දෙස බලා සිටියි. වදනින් නොකීවද ඔහු එය තේරුම් ගන්නා බව ඇයට විශ්වාස ය.

"ඔයා ඉක්මණින් ආව එක හොඳයි.." බොහෝ වේලාවකට පසු ඕ කියයි. "..අද හවස අන්තිම ඡන්ද රැස්වීම්.. මං බයෙන් හිටියෙ ඔයා ඒ පැත්තෙ යයි කියලා.."

ඔහු ඇගෙන් මිදී අඩි කීපයක් ඉදිරියට පැමිණ ගඟ දිය මත පාව යන දිය සුළිය දෙස බලා සිටියි. තනින් තැන මතුවී ඇති ගල් පර අතරින් පහළට ඇදී යන දිය සුළිය මොහොතකින් දිය තුළ ම සැඟව යයි. ඒ අඩුව පුරවන්නට මෙන් තවත් සුළියක් ඉහළ සිට මතුව එන සැටි සුනන්දට පෙනෙයි. ඔහු අතේ තිබූ අඩක් කෑ පේර ගෙඩිය එල්ලය බලා දිය සුළිය මැදට විසි කර වින්ධ්‍යා දෙසට හැරෙයි.

"ඡන්දෙන් අලුත් ආණ්ඩුවක් බලයට එයි... ඒත් අද රටට ඕනෙ අලුත් ආණ්ඩුවක් නෙවෙයි වින්ධ්‍යා.. අලුත් ක්‍රමයක්.. අලුත් දැක්මක්.. අලුත් මාර්ගයක්.. මේ හැම දේම උඩු යටිකුරු කරන්න පුලුවන් නායකත්වයක්.. දූෂිත නොවූ නායකත්වයක්.... දූෂිතයන් ආරක්ෂා නොකරන නායකත්වයක්.. ඒත් මේ රටේ ඒ කිසිම දෙයක් වෙන්නෙ නැහැ.. අපි නිස්කාරණේ බලාපොරොත්තු පොදි බඳිනවා විතරයි... වැඩක් නැහැ.... හැමදාම වෙන්නෙ කිසිම තේරුමක් නැතිව මූණු මාරු වෙන එක විතරයි.. එකම චරිතය එක එක මූණු වලින් රඟපාන එක විතරයි"

000000000

වෙන කිසිම දිනෙකට වඩා ලොකු හාමුදුරුවන් සන්සුන් ය. එය පොඩි හාමුදුරුවන්ගෙ සිතේ ඇති කරන්නේ විමතියකි. පසුගිය දින කීපයේම අහස පොළොව ගැටලන්නට මෙන් කල්පනාවෙන් බරවූ සිතකින් සිටි ලොකු හාමුදුරුවන්ගේ මේ වෙනස අඳහා ගන්නට බැරි තරම් ය.

ආවාස ගෙය තුළ ම ස්වයං සිරගතවීමක ගැලී සිටි උන්වහන්සේ උදෑසන ම ඉන් මිදී බුදු ගෙය අසළ සක්මනේ යෙදී සිටියේ සිනාමුසු මුහුණින් යම් කිසි ගාථාවක් මුමුණමින් ය. හීල් දානය ගෙන ආ විල්සන් බාසුන්නැහේට ද කිසියම් විහිලුවක් කළ හ. සෙදෝරිස් ගෙනැවිත් දුන් කසාය කෝප්පය ද වෙනදාට වඩා වැඩි ඕනෑකමකින් පානය කරනු ද පොඩි හාමුදුරුවෝ බලා සිටියහ.

"සෙදෝරිස් අතේ තේ එකක් එවන්ඩද තිසල්..?" තිසල් පාඩම් කරමින් සිටින කාමරයට හිස පොවා බලන පොඩි හාමුදුරුවෝ අසති.

අඳිසි

ජගත් ජේ එදිරිසිංහ ලියයි

තිසල්ගෙන් පිලිතුරක් ලැබෙන්නට පෙර ම උන්වහන්සේ දොර රෙද්ද අතහැර ඉවත්ව යති. තව විනාඩි කීපයකින් තේ කෝප්පයක් ලැබෙන බව තිසල් දනියි.

පන්සලේ දුරකතනය නාද වෙයි. පොඩි හාමුදුරුවන් චීවරය ඔසවන්නේ කිසිදු හදිසියකින් තොරව ය.

"සවස පහට වාහනේ එවනවා කියලා ලොකු හාමුදුරුවන්ට කියන්න අපේ හාමුදුරුවනේ.." රණසිංහ ගේ කටහඬ පොඩි හාමුදුරුවෝ එක වරම හඳුනාගනිති.

"වාහනයක්..?"

"ඔව් අපේ හාමුදුරුවනේ.. ලොකු හාමුදුරුවන්ට වඩින්න වාහනයක්.."

"කොහේ වඩින්නද..?"

"ඇයි අපේ හාමුදුරුවනේ අමතක වුණා ද..? අද අපේ අන්තිම රැස්වීමනෙ.. "

"එහෙමද..?"

"එහෙමයි අපේ හාමුදුරුවනේ.. වාහනේ එනකොට සූදානම් වෙලා ඉන්න කියලා අපේ ලොකු හාමුදුරුවන්ට කියන්ඩකො එහෙනං.. ලොකු හාමුදුරුවන් එක්කම ඔබ වහන්සෙත් වඩිනවා නං අපි ගොඩක් කැමතියි.."

පොඩි හාමුදුරුවන් රිසීවරය තබන්නේ මුවට නැගුණ සිනාව තමා අසළ සිට බලා සිටිනා සෙදෝරිස්ගෙන් සඟවා ගන්නට කිසිදු වෑයමක් නොකරමින් ය.

"රණසිංහ මහත්තයගේ රැස්වීමට ලොකු හාමුදුරුවො වැඩම කරවන්න පහට වාහනයක් එවනව කියන්නෙ.." සෙදෝරිස් අත වූ තේ කෝප්පය අතට ගන්නා අතර පොඩි හාමුදුරුවෝ කියති.

"ඔහෙ පලයං.. ඒක වෙන්ඩැති අපේ ලොකු හාමුදුරුවො උදේ ඉඳන් අර තරං පිරිතියකින් ඉන්නෙ.. මං බලාන උන්නෙ උදේ ඉඳන්ම.." සෙදෝරිස්

"සෙදෝරිස් එහෙනං ගිහින් පනිවිඩේ කියන්ඩ.."

"කියන්නං කියන්නං... නොකියා කොහොමෙයි...

".. අද හවසට මිනිස්සුන්ගෙ ඇස් උඩ යයි අපිට විරුද්දව ඡන්දෙ ඉල්ලන්ඩ හිටිය හාමුදුරුවො අපේ ස්ටේජ් එකේ ඉන්නව දැක්කම..." අජිත් ගේ කතාව රණසිංහගේ මුවේ සිනාවක් නංවයි. මේ සියල්ල මේ ආකාරයෙන් සංවිධානය කරගන්නට හැකි වීම පිළිබඳව ඇතිවූ ආත්ම තෘප්තියෙන් ඔහු සිත පිරී යයි.**

"මං මේ ගේම් එක හොඳට දන්නවා මල්ලි.."

අරහැටි සන්තෝසෙං සක්මං කොර කොර පාඩං කොරන්නෙ හවහට ඉස්ටේජ් එකේ කොරන කතාව වෙන්ඩැති නෙ.."

0000000

"හරියට පහට පන්සලට වාහනේ යවන්ඩ ඕනෙ අජිත්.. ඒ වැඩේ ඔයාම කරන්ඩ ඕනෙ.." රණසිංහ ගෙතුළට යන්නට හැරී මොහොතකට නැවතී අජිත්ට කියයි.

මිදුලේ රැස්ව සිටින්නන් ගේ ඝෝෂාව ගෙතුළට ද ඇසෙයි. රැස්වීමේ වැඩ කටයුතු සඳහා මෙපමණ පිරිසක් එක්ව සිටීම රණසිංහ ගේ සිතේ සතුටක් ඇති කරයි. ඔවුන් අතරින් කොලු නඩය අජිත් ගේ යහළුවන් ය. සුනන්ද සිටියා නම් මේ පිරිස මෙයට වඩා වැඩි වන ඇති බව නිසැක ය. සියුම් කණගාටුවක් දැනුණද රණසිංහ වහා ඒ සිතුවිල්ලෙන් ඉවත් වෙයි. මේ පසුතැවෙන්නට සුදුසු වේලාවක් නොවන බව ඔහු දනියි.

"අර කාණ්ඩෙට හොඳට සළකන්න ඕනෙ අජිත්.. බෝතල් මදි නං බාර් එකට කෝල් එකක් දාන්ඩ.."

".. අද හවසට මිනිස්සුන්ගෙ ඇස් උඩ යයි අපිට විරුද්දව ඡන්දෙ ඉල්ලන්ඩ හිටිය හාමුදුරුවො අපේ ස්ටේජ් එකේ ඉන්නව දැක්කම..." අජිත් ගේ කතාව රණසිංහගේ මුවේ සිනාවක් නංවයි. මේ සියල්ල මේ ආකාරයෙන් සංවිධානය කරගන්නට හැකි වීම පිළිබඳව ඇතිවූ ආත්ම තෘප්තියෙන් ඔහු සිත පිරී යයි.

"මං මේ ගේම් එක හොඳට දන්නවා මල්ලි.."

අයෝමා ගේ වාහනය මිදුලේ නවතියි. වාහනයෙන් බැස කඩිසර ලෙස ඇවිද එන අයෝමා දෙස රණසිංහ බලා සිටින්නේ සතුටිනි. තමාගේ ජයග්‍රහණය උදෙසා ඇය විසින් කරන ලද මහත් කැපවීම ඔහු දනියි. ඇගේ ක්‍රියාකාරී බව ඔහුට ලබා දුන් ශක්තිය අපමණ ය.

"ස්ටේජ් එක ළඟට තව මිනිස්සු යවන්ඩ.. එතැන හරියට වැඩක් යන්නෙ නැහැ.. අයිය පොඩ්ඩක් ඒ පැත්තට ගියොත් හොඳයි.." අයෝමා තමා අත වූ කඩාදාසි කිපයක් රණසිංහ අතට දෙන අතර කියයි. ".. මං ඔයාගෙ ස්පීච් එක පොඩ්ඩක් වෙනස් කළා රණසිංහ අයියා.. පොඩ්ඩක් නිවී සැනසිල්ලෙ ආයෙම මේක කියවලා හිතට ගන්ඩ.. හිතට එන හැම දෙයක්ම කියන්ඩ යන්න එපා.. පුලුවන් තරම් මේ කතාවෙම ඉන්ඩ බලන්නඩ"

"ජීවිතෙත් මේ වගේ කවුරු හරි පැත්තක ඉඳන් ලියලා දෙනව නම් කොයි තරම් අපූරුයි ද.. එහෙම නම් කිසිම දෙයක් වරද්දගන්නෙ නැතුව ජීවත් වෙන්ඩ තිබුණා නේද අයෝ..?"

00000000000

බෝධි පූජාවට ආ කාන්තාවන් පිරිස තවමත් බෝ මැඩ අසළ කතාවක ය. බෝධි පූජාව රෝහලේ ඔත්පලව සිටින සිරිනන්ද වෙනුවෙන් ය. දින කීපයකට පෙර පලංචියෙන් ඇද වැටුණ ඔහුගේ තත්වය බරපතල ය.

කාන්තාවන් පිරිස අතර සිටින චිත්‍ති පොඩි හාමුදුරුවෝ හඳුනති. ඇගේ සැමියා කිසියම් කණ්ඩායමක් විසින් පැහැරගෙන යනු ලැබ ඇති බව උන්වහන්සේ දනිති. ඈ මේ පූජාවට එක්ව සිටින්නේ ඔහු වෙනුවෙන් බවට සැකයක් නැත. සමහර විට ඇය මේ වෙනුවෙන්ම කෝවිලටත්

අනෙක් පිටුවට